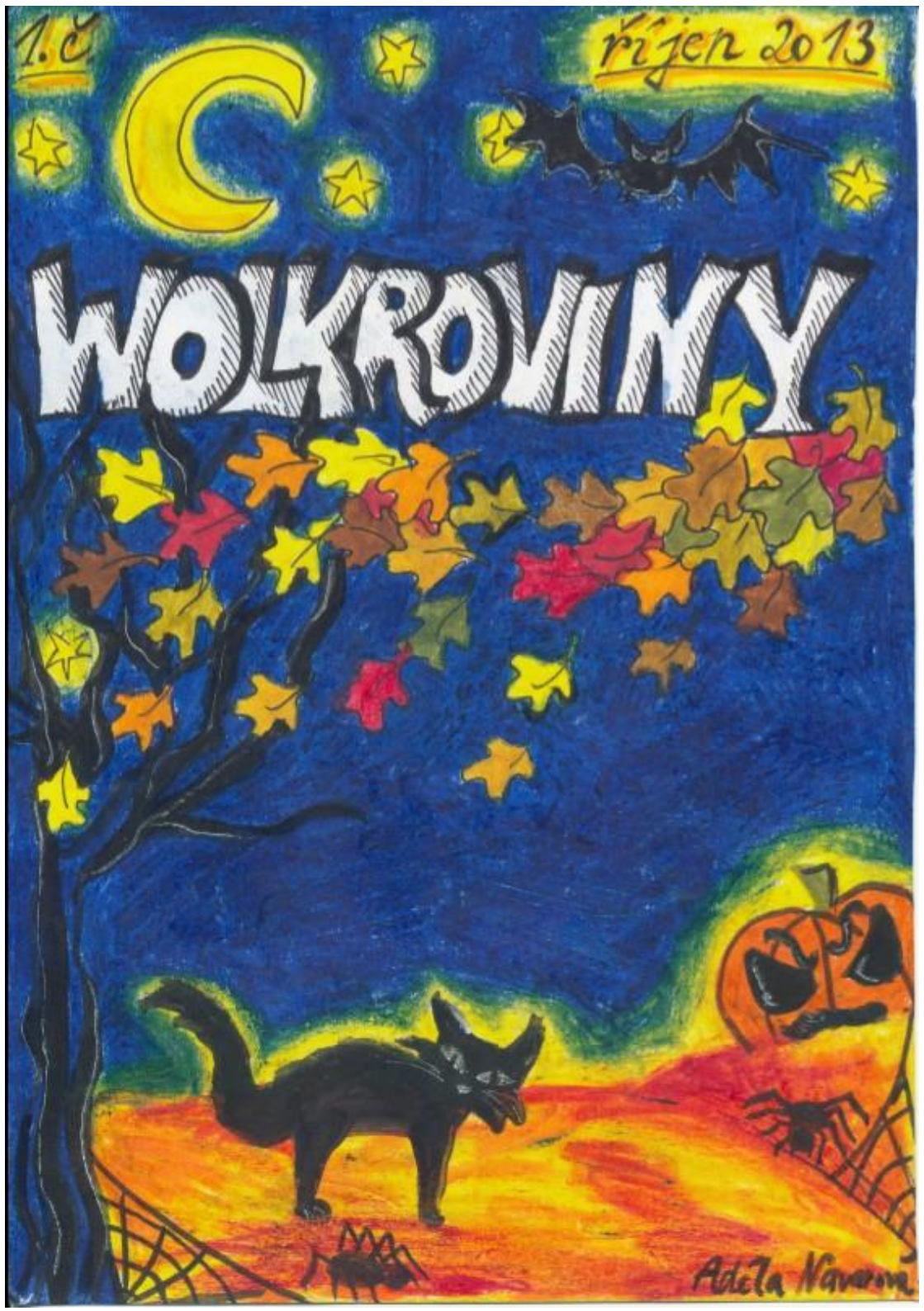

1.č

říjen 2013

WOLKROVINY

Adela Navarova

Říjen 2013

Obsah...1

Fejeton...2

Anketa...3

Rozhovor...4

Vratislav Havlík

Aktuality...7

Co je nového?

Co se děje na GJW?

Úspěchy školy...15

Divadlo Point...16

**Volnočasové aktivity
studentů...20**

ČR vs. USA...21

English Section...26

Biologické okénko...30

Fair Trade

Povídky...33

Portál: Daleká cesta

Milovaná zvířata

Slovo redaktora

Vítám vás v novém školním roce při čtení prvního čísla Wolkrovin. Září je spojeno s exkurzemi maturitních ročníků do Prahy, věnujeme jim zde proto anketu a krátký článek. I v tomto školním roce pokračujeme s rozhovory s učiteli, které opět můžete vybírat pomocí anket na Facebooku. Taktéž pokračuje rubrika volnočasové aktivity studentů a ČR vs. USA – tato část se pouze obohatí o anglickou verzi článku o USA.

Nově se vám představí rubrika English Section s tvorbou studentů v angličtině a biologické okénko publikované ve spolupráci s přírodovědným kroužkem. Děkujeme za vaše hlasy v anketách a pokud máte ohledně časopisu nějaké připomínky, neváhejte nás kontaktovat na e-mail casopisgjw@seznam.cz.

Adéla Cekulová, O7. A

Už zase škola?

A tak už je to zase tady. Už dávno jsou pryč slunečné dny, které vždycky utíkají mnohem rychleji než ty podzimní a deštivé. Prázdninové lenošení a nicnedělání skončilo, opět nastalo úmorné ranní vstávání a celodenní honička ve škole.

Budík ukazuje 5:30. Neochotně vylézám z postele, v hlavě proklínám vynálezce budíků a přemýšlím nad tím, jak bych dneska mohla zůstat v posteli. Asi o patnáct minut později už jsem obvykle oblečená a v poměrně dobré náladě. Ráno není na škodu poslechnout si v rádiu pár písniček na probuzení a taky váš denní horoskop, to abyste věděli, co vás dnes čeká. Možná, že potkáte životní lásku, anebo taky vyhraje ve sportce. No, já nepotřebuji horoskop, abych věděla, co mě čeká. Písemka z matiky, chemie nebo možná zkoušení z biologie. Vyhličky na každý den jsou opravdu skvělé.

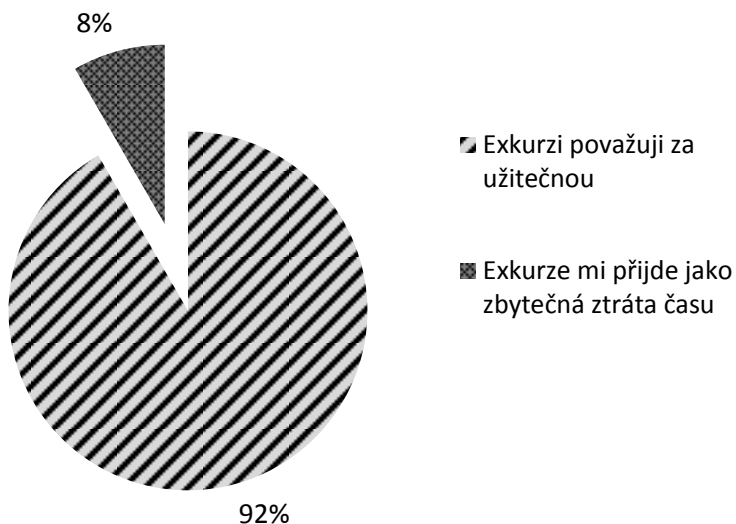
A tím prvním budíkem, 2. září, to celé martyrium zase začíná. Cesta do školy, opisování úkolů, někdy nekonečných 45 minut do zvonění, snaha udržet oči otevřené v některých hodinách, pak taky velké přestávky strávené v bufetu, vybíhání schodů a potkávání známých tváří na chodbách. Volná hodina, přebíhání přes přechod na červenou, fronta na obědě a pak zase hurá na odpoledku! Možná, že letos jste si dali předsevzetí, že bude všechno úplně jinak. Budete se víc učit, víc dávat pozor v hodinách, nebudete drzí na učitele a možná spoustu dalších věcí. Držím vám palce, abyste to všechno zvládli.

Nakonec to v té škole vlastně není tak hrozné, už brzy si zase na všechno zvyknete a jen tak proplouváte školním rokem. Jediná hrozná věc pro naši školu je kvapem se blížící zima. A tak nám nezbývá nic jiného, než doufat, že letošní rok bude prostě fajn a že nám v té škole taky někdy zatopí!

Aneta Daněčková, 3.A

Anketa

Jaký je váš názor na exkurze čtvrtých ročníků do Prahy?

Září je na naší škole každoročně spojeno s exkurzemi maturitních tříd do Prahy. Proto jsme se vás tentokrát ptali, jaký máte na tuto exkurzi názor.

Z ankety jasně vyplývá, že většina studentů považuje exkurzi za přínosnou. Pouhých 8% studentů vyhodnotilo exkurzi jako zbytečnou. Další dvě možnosti („Nevím, co exkurze obnáší“ a „O exkurze se nezajímám, je mi to jedno“) proto ani v grafu uvedeny nejsou.

Adéla Cekulová, O7.A

Rozhovor s Vratislavem Havlíkem

I v letošním školním roce pokračuje rubrika s rozhovory s vyučujícími. Jak jste si už možná stačili všimnout, v letošním školním roce nenastoupil na GJW žádný nový pedagog, a proto opět vybíráte vyučující vy pomocí ankety na Facebooku.

V prvním čísle tohoto školního roku vám přinášíme rozhovor s Vratislavem Havlíkem, který na naší škole působí od 1. září 1978, kdy vyučoval německý a ruský jazyk. Od začátku 90. let vyučuje jazyk francouzský a posledních pět let také dějiny kultury.

Kdy jste se rozhodl stát se učitelem?

Již na základní škole Palackého a potom na gymnáziu, protože jsem na obou školách měl četné výborné učitele, kteří se stali mým vzorem.

Kde jste studoval?

Chodil jsem na zdejší školu, v letech 1967 – 1970 jsme byli poslední ročník tzv. SVVŠ (Střední všeobecně vzdělávací škola). Po nás přišlo gymnázium.

Studoval jsem v Olomouci na Palackého univerzitě v letech 1970 – 1975 a potom 1991 – 1994 (francouzština).

Proč jste se rozhodl pro výuku jazyků a dále dějin kultury?

Na jazyky jsem šel mimo jiné proto, že jsem se němčinu učil už od 4. třídy ZŠ soukromě. V případě ruštiny mne ovlivnila rodilá Ruska paní učitelka Zelenská na základní škole a paní profesorka Opálková na zdejší škole.

Francouzštinu jsem rovněž studoval soukromě v 80. letech, na počátku 90. let jsem využil nabídky nového vedení naší školy a vystudoval jsem i tento předmět.

Dějiny kultury zavedla na naší škole paní Jaroslava Kolářová, se kterou jsem sdílel kabinet. Jakkoliv závist není hezká vlastnost, tak jsem si přesto po několika let přál převzít tento předmět, což se mi podařilo.

Jaké máte vzpomínky na střední školu?

Vzpomínky na střední školu mám smíšené, jak už to tak bývá.

Některé předměty mě, jak se dnes říká, „neoslovily“ a tudíž mi moc nešly. Matematiku jsem měl rád, ale přes velké úsilí mi taky moc nešla, o tělocviku ani nemluvě.

Rád a vděčně vzpomínám na angličtinu, ruštinu, dějepis, latinu a také češtinu naší třídní, paní profesorky Veselé.

©Vendula Korsová

Baví Vás učení? Přemýšlel jste někdy o jiném povolání?

O jiném povolání jsem přemýšlel, ale vždy jsem se velice rychle vrátil k učitelství. Učení mě baví, zvláště když člověk za sebou tu a tam uvidí nějaký výsledek, což často bývá až po letech.

Jaké jsou Vaše koníčky?

Rád čtu a cestuji.

Jaký máte názor na studenty na GJW?

Studentům na GJW závidím, že jsou tak mladí, že mají život před sebou a že mají úplně jiné možnosti, než jsme měli my. Jen jde o to jich využít.

A co Vaši kolegové?

Moji kolegové se za těch 35 let několikrát vyměnili, v době mého příchodu na školu jsem byl nejmladší, nyní je to naopak.

Jak dlouho už pořádáte poznávací zájezdy?

S poznávacími zájezdy do zahraničí jsem začal již před listopadem 89, tehdy jsme jezdili pouze tam, kam jsme směli, tedy do Drážďan a Osvětimi. Opravdový boom nastal na počátku 90. let.

Adéla Cekulová, O7.A

Aktuality

Čaj – světový fenomén

24. 10. 17:00 (Městská knihovna)

Přednáška o čaji (o jeho pěstování a přípravě, o druzích čajů, o tradičních rituálech i nových trendech) bude doplněna promítáním krátkého filmu i ochutnávkou čajů. Pořadem bude provázet Zlatuše Knollová.

RYBIČKY 48

26. 10. 20:00 (Apollo 13)

Skupina Rybičky 48 vznikla v roce 2002, díky své energií nabitě show patří mezi vyhledávané festivalové a klubové taháky. Kapela absolvovala bezmála 800 koncertů v České republice i zahraničí, mimo jiné vystupovala na zahájení světového turné jedné z největší punkrockových kapel historie The Offspring. Na podzim tohoto roku vydávají R48 své již páté řadové album. Některé písně z nové desky zazní i během koncertu v prostějovském Apollu.

JUMPING DRUMS SHOW WEST

31. 10. 19:00 (Městské divadlo)

Jsme ti, kteří bubnují. Naše hudba je symbiózou rytmů a melodií všech světových kontinentů. Vnímejte naši hudbu nejen ušima, ale celým tělem. Nechte ji promlouvat k vašim duším. Poslouchejte a nechávejte se strhnout proudem její energie.

Haloween na zámku

2. 11. (Zámek Plumlov)

SCHOLARIS 2013

13. 11. 8:00 – 17:00 (KaSC)

19. přehlídka středních škol. Pořádá Schola servis Prostějov

Informace o středních školách, učilištích a o situaci na trhu práce v okrese Prostějov. Přehled o studijních a učebních oborech školní rok 2014/2015 pro žáky, výhled uplatnění zvolených profesí v praxi.

ARAKAIN

15. 11. 20:00 (Apollo 13)

Arakain se svým prvním klubovým turné v historii rozhodl vyslyšet přání fanoušků a promotérů klubů. Nápad se zrodil po absolvování speciálního vystoupení na loňském Metalfestu v Plzni, kde byl odehrán exkluzivní program sestavený výhradně ze skladeb prvních dvou nosičů Arakainu – Thrash The Trash a Schizofrenie. Jde o alba, která se nesmazatelně zapsala do historie českého metalu. Například alba TTT se prodalo více než 120 000 kusů. O rozeřtání publika se postará mladá a instrumentálně výborně sehraná česká partička MODESTY & PRIDE. Na některých koncertech také uvidíte slovenskou kapelu TRISTANA, která se může pochlubit předskakováním například Scorpion Vstupenky již v předprodeji!!! Předprodej: Hudební nástroje, Zdenek Tyl, Kramářská č. 1, nebo na www.ticket-art.cz

The Plastic People of the Universe

22. 11. 20:00 (Apollo13)

Michal Pokorský, 3.A

Co se děje na GJW?

Školní rok 2013/2014 byl zahájen v pondělí 2. září 2013. K datu 4. září 2013 na školu nastoupilo celkem 715 studentů.

V pátek 13. září navštívilo 38 studentů našeho gymnázia Ústav fyziky plazmatu Akademie věd ČR za finančního přispění projektu ESF „Materiály pro nové tisíceletí“.

Ve dnech 16. a 17. září proběhla charitativní sbírka Život dětem, které se zúčastnily studentky třídy O7.A.

Ve dnech 25. – 27. září navštívili ředitel školy Ing. Michal Šmucr, Mgr. Michal Müller a Vratislav Havlík partnerskou školu v Hoyerswerdě v SRN. Cílem setkání byla příprava mezinárodních závodů v červnu 2014.

Ve čtvrtek 26. září proběhla v rámci projektu ESF „Podpora výuky fyziky a astronomie“ přednáška prof. Jana Novotného.

Ve středu 2. října navštívili studenti dějin kultury Muzeum romské kultury v Brně.

V pátek 11. října proběhla v rámci projektu ESF „Podpora výuky fyziky a astronomie“ fyzikální přednáška RNDr. Lukáše Richterka, PhD.

Podzimní prázdniny

Letos nám k podzimním prázdninám přibývají další dva dny ředitelského volna (31. 10. a 1. 11.). Volný je tedy celý týden od 28. října do 1. listopadu.

Soutěž GYMPL ROKU

Na webových stránkách gymproku.cz probíhá soutěž o nejlepší gymnázium školního roku 2013/2014. Podpořte svými hlasy naši školu.

Kroužky

Na začátku října byla zveřejněna nabídka kroužků pro školní rok 2013/2014. Kroužky jsou určeny především pro studenty nižšího gymnázia.

Nabídka kroužků je následující: Astronomický kroužek – Mgr. Michal Vodička, Horolezecký kroužek – Mgr. Bronislav Klíč, Programování – Bc. Petr Kalandra, Přírodovědný kroužek NEZMAŘI – Mgr. Šárka Lakomá, Výtvarný kroužek – Mgr. Alena Mikulková, Žurnalistický kroužek – Mgr. Helena Chaloupková.

Adéla Cekulová, O7.A

Praha

V termínu 17. 9. 2013 - 20. 9. 2013 třída O8.A absolvovala exkurzi do Prahy. V průběhu několika dní jsme navštívili významná místa, jako třeba Národní divadlo, Pražský hrad, Poslaneckou sněmovnu a mnoho dalších. Program byl nabitý, téměř každý večer jsme měli domluvené divadelní představení. Pokud zrovna večer nebylo na programu divadlo,

mohli jsme obdivovat noční Prahu, v mém případě z oken Kavárny v Nové scéně. Někteří spolužáci bohužel této možnosti nevyužili a zůstali přes večer na koleji. Myslím si, že se nám kulturně-historická exkurze do Prahy vyvedla a poznali jsme mnohá místa, která známe ze školních lavic.

Štěpán Klos, O8.A

Minimatrikulace

30. září 2013 proběhlo v aule školy tradiční slavnostní přijetí studentů prvních ročníků ke studiu na GJW. Celkem bylo přijato 60 studentů do prvního ročníku osmiletého studia a 60 studentů do prvního ročníku osmiletého studia.

Redakce

Dne 30. září,
úsměvy studentů i učitelů září.

Ano, díky minimatrikulaci!

V pozadí rodiče sedí,
s úsměvem na tváři hledí
na své syny a dcery.

V aule totiž jako čtyři třídy sešli jsme se,
aby studenty stali jsme se.

Třídní učitelé hrdě rodiče přivítali
a nás na škole uvítali.

Všichni profesoři i pan ředitel hodně štěstí ke studiu nám přáli,
mile se při tom na nás smáli.

Co třída, to jiné osobnosti,
jiné tváře a dovednosti.

Studijní průkazy nám byly předány slavnostně,
všechno vypadalo i znělo úžasně.

I pěvecký sbor MÚZY vystoupil,
svým vystoupením nás potěšil.

Studentskou hymnu Gaudeamus zazpívaly,
svým krásným vystoupením nás na gymnáziu uvítaly.

Všichni studenti i učitelé jsou tu moc milí,
my bychom jim to měli oplácet svým přátelstvím a pílí.

Valerie Cekulová, O1.B

Úspěchy školy

Debatování

Ve dnech 1. – 6. srpna 2013 se na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci konal mezinárodní debatní turnaj Heart of Europe pořádaný Českou debatní společností. Ze dvou českých týmů byl jeden z Prostějova, jehož členem byl student oktávy A Štěpán Klos.

Štěpán se také účastnil semináře v chorvatském Lovranu. V listopadu se jeho tým zúčastní mistrovství Evropy v debatování – EurOpen 2013 ve Stuttgartu. Celému týmu přejeme hodně štěstí.

Volejbal

V pátek 27. září proběhl na ZŠ Palackého exhibiční zápas s VK AGEL Prostějov a poté přátelské zápasy mezi žákyněmi základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií.

Pišqworky

9. října se v aule konalo školní kolo soutěže v piškvorkách. Ze 72 účastníků bude naši školu reprezentovat 15 studentů v oblastním kole. Vítězem školního kola se stal Jaroslav Pluskal z oktávy A.

Adéla Cekulová, O7.A

Divadlo Point

Aktuálně v Divadle Point

Divadlo Point poslední dobou sklízí úspěchy za představení Testosteron, ale to není jediné, co se ve spojitosti s tímto divadlem děje. Tady je nebližší dění v Pointu. (Více na www.divadlopoint.cz, nebo na jejich Facebookových stránkách.)

15. listopadu proběhlo v Pointu promítání filmu „JÁ A ON“, který vznikl v rámci festivalu Mental Power Prague film festival, byl nominován na nejlepší film, cenu poroty a odnesl si cenu za nejlepší scénář!

Režie: Štěpán Gajdoš

Kamera: Martin Štěpánek

Scénář: Štěpán Gajdoš, Martin Štěpánek

18. listopadu v 19:00 proběhla v divadle Point derniéra hry „Koupačka“

Režie: Vojtěch Pospíšil

1. listopadu v 19.00 hodin – Halloween + improliga

Chtěli bychom vás pozvat, na další ročník Halloweena v Pointu. Uvidíte další improvizací zápas mezi dvěma týmy z divadla, vystoupení kouzelníka Štěpána Gajdoše a nakonec vám zahraje kapela Chilly Weather. Po celou akci na vás čeká malé občerstvení. Vstup s maskou vítán! (Během večera porota vybere nejlepší masku). Přijďte prožít Halloween s námi!

7. listopadu v 10.00 hodin – Nahý Wolker

Kongresový sál, Nový Smokovec (SK)

Divadelní hra o básníkovi Jiřím Wolkrovi.

Netradiční pohled na jeho osobnost.

Režie: Aleš Procházka

8. listopadu v 19.00 hodin – Hotel Palermo

„Všichni občas tak trochu zešílíme“

Autorské horrorové představení divadla Point.

Režie: Štěpán Gajdoš

Vendula Korsová, O7.B

Poslední události v Divadle Point

Rozsvěcování světel v Pointu

Zahájení nové divadelní sezóny v Pointu proběhlo v pátek 6. září. Devátá, jistě úspěšná sezóna byla přivítána již tradičním improvizovaným představením Kabaret, nechyběl ani miniseriál Divadélko Domeček. Přejeme tedy Pointu další úspěšnou sezónu a mnoho dalších povedených představení.

Promítání sobotínských projektů

Poslední ohlédnutí za Sobotínem je vždycky promítání filmů v Pointu. Letos připadlo na 20. září a byly promítány jak seniorské, tak juniorské projekty. K vidění byly jen ty nejlepší projekty z obou táborů. Celá akce trvala asi dvě hodiny, vidět jste mohli také 20 minutový horor, který se

nedostal na promítání v Sobotíně. Všichni účastníci dostali DVD se všemi projekty, zazněla nová sobotínská písnička v podání Slováka Toma Šrámka a tím skončil již devátý Sobotín. Doufejme, že i další Sobotín bude tak povedený jako ten letošní. A nezapomeňme, že:

„Ať je září nebo leden, Sobotín je jenom jeden!“

Aneta Daněčková, 3.A

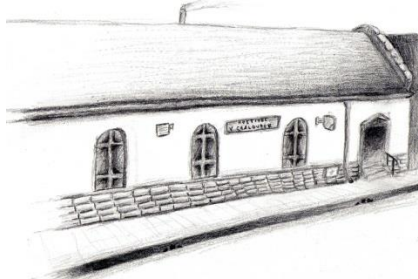
Volnočasové aktivity studentů

ZUŠ Vladimíra Ambrose

Existují čtyři obory ZUŠ v Prostějově: literárně dramatický, hudební, taneční a výtvarný.

Chtěl bych psát o oboru výtvarném. Každý z oborů má nějaké povinné a nepovinné předměty. Mezi povinné předměty výtvarného oboru patří kresba, malba, grafika, dekorativní činnosti, modelování.

Výuka tohoto oboru probíhá v bílé budově na rohu ul. Vápenice, hned pod „Zdravkou“.

Studium je rozděleno na tři části:

přípravné studium 2x45 minut

přípravné studium 3x45 minut

základní studium 3x45 minut

Je to výběrová škola, takže každý žák musí před studiem podstoupit přijímací zkoušky, při kterých kreslí něco podle skutečnosti.

Když jsem poprvé vešel do této školy, hned jsem věděl, že mám jít za paní profesorkou Palackou, jelikož k ní chodí moji dva spolužáci. Ta mi všechno vysvětlila a já se těšil na první hodinu. Poprvé jsem měl na výběr z kreslení sportu nebo hostince, což byla kresba „na zakázku“. Vybral jsem si tedy hostinec, protože kreslit pohyb u sportu je pro mě zatím docela těžké.

Doufám, že zapálení do studia ZUŠ mě ještě dlouho nepřejde.

Daniel Rozehnal, O2.B

ČR vs. USA

Sport

Sport and Physical Education for Children and Youth in the USA

My first memories of physical activity in school in the USA are connected with school breaks on the school playground, especially skipping rope, during which we recited various rhymes and of course we also played hopscotch. Every year we had to participate in nationwide diagnostic tests. I was always the fastest girl at running, because other girls walked rather than running and also because bullies chased me home after school.

From the age of ten, girls and boys had separate P.E. classes. I recall an exercise to which we chanted, "We must, we must, we must increase our bust." We girls also played American football. Not tackle football, but either touch or flag football. In the latter, each girl had a strip of cloth and if you took it, she was out.

The purpose of teaching football to girls was to make good future football fans of us. And the prettiest and most popular of us could hope to become cheerleaders. But I also played football with boys in the park after school in a style which a friend described thusly: "I like the way you play. First you hug a guy, and then you kill him!" He meant to say that I always managed to throw him onto the ground.

Of course we were all encouraged to join the school "pep club," a group of fans who sit in the stands and repeat various rhymes after the cheerleaders, for example: "To the left, to the right, stand up, sit down, fight, fight, fight!"

After school and summer school activities were offered to us throughout our childhood. These took place either on the school

playground or at a recreation center in a local park, where I, for example, learned how to play the sport of softball, a kind of baseball with a larger and softer ball.

A couple of years later, probably under the influence of the feminist movement of that time, P.E. classes became co-educational, which means that boys and girls played sports together. Sport teams representing the school remained segregated.

In addition to team sports such as volleyball and basketball, I also had tennis lessons and was a member of the Mountaineering Club, with which I travelled to the desert, for example to Death Valley.

In California swimming is a survival skill, because there are swimming pools everywhere and non-swimmers are in danger of falling in and drowning, not to mention the presence of the Pacific Ocean.

At university there is a larger choice of P.E. subjects available. There was no limit to how many lessons an individual student was allowed to visit. It probably helped that the weather is always pleasant in California and so one can do P.E. outside all year round, which means we don't necessarily need any indoor spaces for our sport activities.

For example, the downhill skiing course was held mainly on the green grass of a lawn, where we practiced standing on and falling from our skis. Then there was a one-day trip to a large shopping center, where they had a wooden ramp covered with white carpet, so we could try skiing down a "hill." Only those who had enough money could afford to go to the Californian mountains and ski on artificial snow on a ski slope in the woods.

After finishing my university studies, I purchased a membership in a fitness center. I thought the men might mind me being there, but they were very eager to advise me as to how to train my muscles.

Sport a TV pro děti a mládež v USA

Moje první vzpomínky na tělesnou aktivitu ve škole v USA jsou spojeny s volnou zábavou na školním dvoře, zvláště skákáním se švihadlem a odříkáváním rýmovaček během toho a samozřejmě skákáním panáka. Každý rok jsme všichni museli absolvovat celostátní diagnostické testy. V běhu jsem byla nejrychlejší dívka. Jednak se spousta holek tenkrát nesnažila a chodila klidným tempem, jednak mě často po škole chtěl někdo zbít, tak jsem se naučila rychle utíkat.

Od deseti let věku měli holky a kluci tělesnou výchovu zvlášť. Vzpomínám na cvičení, které jsme žertovně nazvaly „We must, we must, we must increase our bust“ (volný překlad: Musíme dělat toto cvičení proto, aby nám vyrostly prsa). My dívky jsme také hrály americký fotbal. Ale ne „tackle“ (kontaktní), nýbrž jen „touch“ (stačilo se někoho dotknout a už byl mimo hru), anebo „flag“ (od každého hráče visel kousek hadru, a pokud mu ten hadr někdo vzal, byl venku). Výsledkem mělo být to, abychom získaly vztah k fotbalu a byly dobrými fanoušky.

No a ty nejhezčí, nejoblíbenější a nejšikovnější z nás si mohly dělat naději, že budou vybrány jako roztleskávačky. Já jsem ale po škole v parku s chlapci hrávala i kontaktní americký fotbal. Kamarád mi říkával: „Mně se líbí, jak hraješ. Nejdřív kluka obejměš a pak ho zabiješ!“ (měl na mysli, že jsem ho pak shodila na zem).

Kdokoliv mohl být také členem školního „pep club“, čili skupiny fanoušků, kteří opakují po roztleskávačkách nejružnější rýmovačky k podpoře týmu, třeba: „To the left, to the right, stand up, sit down, fight, fight, fight!“ (Skoč doleva a doprava, stůj, sedni, bojujte!) Už malým dětem byly nabízeny sportovní aktivity mimo školu, tedy ve volném čase či během prázdnin, a to buďto na školním hřišti, nebo v rekreačním středisku v místním parku, kde jsem se naučila hrát softball (varianta baseballu).

O pár let později, pravděpodobně pod vlivem dobového feminismu, byla tělesná výchova pro kluky a holky vedena dohromady. Sportovní týmy na reprezentaci školy však zůstaly zvlášť.

Kromě týmových sportů (košíková, volejbal) jsem navštěvovala i hodiny tenisu a byla jsem členem tzv. Mountaineering Club, se kterým jsem jezdila na pěší túry do pouští (např. do slavného Údolí smrtí).

Jinak v Kalifornii musí umět každý plavat, protože plavecké bazény jsou všude a je velké nebezpečí, že neplavec spadne do vody a může se utopit, o přítomnosti Tichého oceánu ani nemluví.

Rozšířenější nabídku sportů jsem si užila na vysoké škole. Mohli jsme chodit na tolik hodin TV, kolik jsme jen chtěli bez omezení, možná i proto, že v Kalifornii může člověk sportovat venku po celý rok, takže není problém s prostory. Například kurz lyžování se konal venku na zelené trávě. Cvičili jsme, jak správně stát na lyžích a padat z nich. Pak jsme měli jednorázový výlet do velkého nákupního centra, kde měli dřevěnou rampu a na něm bílý koberec, abychom mohli vyzkoušet sjezd. Pak ti, co měli peníze, se vydali do kalifornských hor na umělý sníh.

Po studiu na vysoké škole jsem si koupila permanentku do fitcentra. Mužům jsem tam nevadila, naopak byli milí a dali mi mnoho cenných rad, jak cvičit efektivně. Jednu dobu jsem pracovala v dětské knihovně v Arizoně, kde jsem v poušti běhala 10 km denně. Jednou jsem se zaregistrovala na závod, a i když jsem byla úplně poslední, proběhla jsem cílovou čáru s úsměvem na tváři. Ještě později v rekreačních střediscích v Německu jsem vyzkoušela let rogačem, paragliding, windsurfing, sjezd po divoké řece, golf a mnoho dalšího. Až v České republice jsem vyzkoušela bruslení a běžkování.

A taky svůj dnešní příběh ukončím radostně slovy, „Sportu zdar!“

Jessica Jayne Maartin

Sport a TV v ČR

Tělocvik mě vždy bavil. Nemusel jsem být nejlepší, a přesto jsem odcházel z tělocvičny spokojen se svým výkonem. V první třídě jsme měli tělocvik s naší třídní učitelkou, která nás učila vlastně skoro ze všeho. Dostali jsme od ní trička s nápisem „Dokážu to!“ a jménem (kluci měli zelená a holky červená, třídní měla modré). Asi jediné, co jsme v tělocviku v té době dělali, bylo, že jsme hráli vybíjenou – všichni proti všem. Byla to moje nejoblíbenější hra a vlastně je doteď. Pak jsme přestoupili na vybíjenou s kapitány a tato hra dostala šmrnc.

Poté jsme začali hrát přehazovanou a nakonec ostatní sporty. Na gymnastiku a další cviky došlo až v polovině 3. třídy. Také jsme polovinu roku ve druhé a polovinu ve třetí třídě nechodili do tělocvičny, ale do lázní v Prostějově, kde jsme se aspoň částečně naučili plavat. Z tělocviku se u nás vystřídali asi tři učitelé a každý měl úplně jiný styl výuky.

Před dvěma roky jsem nastoupil na GJW, kde byli kluci a holky rozdělení na dvě skupiny. Tady jsem poznal vstupní testy v tělocviku. Také jsem se tu naučil nové hry jako např. softball. Co se týče sportů mimo školu, vždy jsem si s kluky rád zahrál fotbal či cokoliv jiného. Mimoškolních sportovních kroužků je v Prostějově nespočetně mnoho, takže si vybere úplně každý. Navíc je to pořád lepší než sedět doma a učit se ☺

Jan Pácl, O2.A

English Section

Welcome to our new English Section. Here we are going to present writings of students from Jessica's classes.

Redakce

Poems: „You are“

You are colourful
In hell
A storm
A rabbit served in cream
A shirt
A bed

By Adam Špičák

You are a dark shade of blue,
you are an island,
you are a storm,
you are meatloaf,
you are a sweater,
you are an armchair.

By Viktorie Suchánková

You are light-green
You are in your school
You are sunning your self
You are fried noodles
You are a yellow T-shirt
You are a light-blue sofa

By Anička Žaludová

You are orange,
you are soup,
you are a football pitch,
you are a shelf,
you are sunshine,
you are a pen.

By Monika Valovičová

Stories

Travel Story, by Alena Raková

This happened to me in February when I was helping out with a kind of dog exhibition in Brno. Everything was fine and I had a great time. Because we still had enough time until the bus was to drive off, my cousin and I went to a shopping centre.

We had plenty of time, so went for a meal and to a few shops, then decided to go to a bookstore. That's where my troubles started and I can blame only my love for books, a friend who mentioned this particular book to me and myself.

I was holding that book and couldn't believe how randomly I had bumped into it. I liked it... then my cousin said, "Don't lose track of time, we need to go."

Ok... a few more minutes and I decided to buy it. The shop assistant was slow and asked me if I didn't want it in Czech. I said, "No". Then it was a bit late so I ran to the door... But I didn't realize that there are two main doors and only one leads to the bus station... then I'm out of the shopping centre and confused as to where the station is. Then I got a call from my cousin. She was on the bus and the bus driver didn't want to let her out and she was panicking and worried.

No need to say I missed the bus because I have no sense of orientation. I had to wait for more than an hour, but I managed to get home in the end and later jumped into a hot bath.

A Hate Story, by Ela Knapová and Barbora Netesalová

Both of them were fancily dressed. She was a Latina beauty and he was more of a hipster, but both were sipping absinth, which was very unusual for this hour as well for this couple. He was frowning, while she was about to have an outburst any minute.

He: You already heard, huh?

She: I don't believe it!

He: Yeah, but it 's true - Melissa and me, we are moving in together and besides me leaving you, I've taken all the money from our joint account.... you knew it would come.

She: You have no right!

He: No right, but I have the power, there's nothing you can do about it!

The woman burst out sobbing and ran out of the bar. She knew he was cruel, but that cruel? She was trying to figure out what to do. She had hated him so much since the beginning, but what was she gonna do now? These thoughts ran through her mind and she didn't realise she was acting nearly insane. She was waving her arms wildly, shouting smuttily and surely not acting like a lady. But that was when the end of her troubles came. When she got out of the building, a huge truck hit her and she fell dead to the ground. You could see how he breathed a sigh of relief.

Screenplay: The Jewel Thief, by Ela Knapová and and Barbora Netesalová

He was an ordinary thief, pale in the face but certainly not unkempt. He stole some precious jewelry. The work was done quickly and professionally. Although the security guy spotted his act and started to run after him, as a skilled professional he started, of course, to run as fast as he could. He managed to get out of the mall, but the guard was still chasing him. But the thief was lucky, because right around the corner there was a bus just closing the door, but he still got in.

The guard stopped in front of the building and saw what happened. He was sure that there wasn't enough time to catch the bus, so he just remembered the terminal. He quickly started to run again back into the mall, to grab a phone and contact the police.

A few hours later, the police caught the thief, arrested him and led him to the police station.

Police: So Mr. XXX, we have been watching you for a long time. We know you were avoiding getting a regular job permanently and, once in a while, stealing, robbing and so on. But we didn't have any evidence until now. Please, show us the jewelry you have stolen.

Thief: What? Evidence you say? I 'm so sorry to disappoint you again, I don't have anything.

Police: Yeah, let's stop playing games. You can be sure that we also have security camera records. You really can't talk yourself out of this!

Thief: (stands up) Gentlemen, I'm sorry for wasting your time and also I am afraid I have to ask you not to waste my time. I can assure you that those recordings have been gone for hours...

Screenplay: The Drug Dealers, by Jarmila Buriánová and Gabriela Juhaszová

Situation: A young man with a bag runs out of a shop. Then a middle-aged man in a suit runs out of the same shop. What happened next?

The young boy is a drug dealer. He had his drugs in his locker. He's a shop assistant in a skate shop. The guy in the suit is also a drug dealer, but experienced in drug dealing. He had a dog, which smelled drugs in a bag and started running towards the locker and the man with the bag. The young man thought that the older one is a policeman.

The young man jumped into a train and he travelled to the last station. He didn't know where to go. The man in the suit knew that no trains would be going in the opposite direction that day, so he was sure, that he would catch him at the last station.

A FEW HOURS LATER:

O: Hey, boy! Stop! I'm not a policeman. Don't run away.

Y (is not sure about it): So why are you chasing me?

O: I have to speak with you about the thing you have in your bag.

Y: How do you know about it?

O: I had my dog with me.

Y: If you're not a policeman, who are you?

O: I have the same job as you do and I can help you to quit.

Y: But I'm really poor and I need money.

O: So give me the bag and I will give you money.

But it was a trap. He didn't give him any money, kept the bag, and ran away. The young man committed suicide.

Biologické okénko

V letošním roce se náš časopis rozrostl také o rubriku s biologickou tematikou. Jedná se o spolupráci s biologickým kroužkem pod vedením Mgr. Šárky Lakomé. Členové kroužku nám do každého čísla přepraví článek z oblasti biologie. Ale nejprve se nám přírodovědný kroužek představí.

Redakce

Přírodovědný kroužek NEZMAŘI na GJW

Kroužek funguje na našem gymnáziu už třetím rokem a zabývá se především biologií. Letos se scházíme jednou za čtrnáct dní, pokaždé ve středu odpoledne. Nepracujeme pouze ve škole, ale také mimo ni, vyrazíme například na terénní exkurze do přírody. Spolupracujeme také s ČSOP IRIS Prostějov. Každoročně se účastníme jejich akcí a soutěží. Tradiční je úklid Hloučely spojený s návštěvou Botanické zahrady a soutěže Zlatý list a Biologická olympiáda.

Přírodovědný kroužek je pro každého, kdo si myslí, že se k němu v normálních hodinách dostane málo informací, anebo má prostě jen rád přírodu.

Lenka Hrdličková, O4.B

Fair Trade

„Fair Trade“ znamená v doslovném překladu spravedlivý obchod. V podstatě je to způsob obchodu mezi výrobci z rozvojových zemí a spotřebiteli ze zemí vyspělých. Pomáhá ke spravedlivějšímu rozdělení příjmů mezi globálním Severem a Jihem. Jeho počátek spadá do roku

1946, kdy začala americká organizace Self help crafts kupovat výšivky od lidí z Portorika.

Fair Trade je založen na férové ceně – výrobci dostanou za svou práci odpovídající odměny, na dobrých

pracovních podmínkách pro zaměstnance, na kvalitních a ekologicky šetrných výrobcích, na předávání informací a možnosti volby- je jen na vás, zdali se zapojíte.

Fair Trade pomáhá výrobcům z rozvojových zemí vymanit se z chudoby a závislosti na překupnících, mezi jejich zemědělskými produkty můžeme nalézt nejčastěji kávu, čaj, kakao, banány, ale také tzv. komponované produkty. Jedná se například o sušenky nebo omáčky, kdy je část z Fair Trade a část z evropských potravin. Lidé, kteří nemají prostředky pro zemědělské pěstování, mají možnost prodávat své řemeslné výrobky.

Fair Trade produkty bývají někdy sice dražší, není to ale pravidlo. Jistotou je, že to, co kupujeme, je kvalitní, a že koupí pomáháme lidem stát

se nezávislími. Výrobky navíc pocházejí z eticky přijatelného prostředí a příroda při jejich pěstování či výrobě nestrádá.

Fair Trade produkty můžeme koupit v nejrůznějších supermarketech. V České

republiky existují i specializované Fair Trade obchody, které nesou název NaZemi. Najdeme je v Praze, Brně a Olomouci. Zapojit se můžeme jako dobrovolníci nebo svou účastí na různých akcích na podporu Fair Trade. Jedna z nich proběhne 10. května 2014 na Férové snídani pořádané městskou knihovnou v Prostějově.

Věděli jste, že v Ekvádoru dostávají dělníci na banánových plantážích méně než 1 dolar za celodenní dřinu, nebo že pracovníci v továrnách na Haiti dostávají za celodenní práci 2,10\$, ale minimální denní výdaje k životu zde činí 6,12\$? Těmto lidem a mnoha dalším Fair Trade umožňuje důstojný život.

„Když si kupujete naši kávu, nekupujete prostě kávu- podporujete zároveň naši demokracii.“ (G. V. Leiton, pěstitel kávy z Kostariky)

Klára Pekařová, O5.A

Portál: Daleká cesta

Prolog

„Jmenoval se Leopold. V tu dobu mu bylo asi 16 let, ale nikdo si tím nebyl jistý. Byl to chlapec z legend. Prý právě on vytvořil bájně vymřelé náboženství. Podle legendy zničil zlého vůdce podsvětí Lorda Marogarduse. Marogardus neměl oči, pouze prázdné oční důlky, neměl uši, pouze ušní boltec bez průchodu do hlavy, neměl chuť, pouze šedý jazyk. Čich také chyběl, zůstal jen dutý kostnatý nos, ze kterého odkapávala jakási divná modrá tekutina. Stejně ale dokázal vycítit strach. Chyběla mu ruka, zbyla pouze vápencovitá kost, stejně ji ale nepotřeboval, protože dokázal pohnout jakoukoli věcí, aniž by se jí dotkl. Nohy byly dlouhé končetiny s drápy. Nosil pouze otrhané roucho potřísněné krví.

Kluk ho porazil jednoduchou Istí. Marogardus měl jednu slabinu a to tu, že jeho jedinou potravou bylo lidské utrpení. Proto se za ním vydal. Vyzval ho k souboji, tušil ale, že ho měl předem prohraný. Proto se po krátkém střetnutí skryl v dutině jeskyně. Marogardus ho nemohl najít, protože chlapec se nebál, ovšem byl tak zaujatý hledáním, že úplně zapomněl posilnit se potravou. Čím dál více slábl, až nakonec chlapec vycítil, že je čas k útoku. Byl to krátký proces. Leopold ho zabil během deseti minut, rozřezal ho na kusy a každý umístil daleko od ostatních, na jiných částech světa. Někdo dokonce tvrdí, že snědl jeho srdce, ale nejspíše je to jen mýtus. Před smrtí mu vládce podsvětí vzkázal, že jeho Temní jezdcí jsou stále naživu, čekají na správný okamžik a poté na černočerných koních přicválají do všech zemí a začnou rozsévat strach. Nastane apokalypsa a on díky utrpení lidstva opět povstane v ještě větší síle. Vzal to na vědomí, založil náboženství, při kterém lidé měli stát před i po apokalypse a vydal se hledat Temné jezdce.“

Kapitola 1: Cesta pustinou

„To je tedy velice zajímavé,“ povídám Gallisovi. „Ty tomu věříš?“ „Asi tak jako tomu, že nastane apokalypsa,“ opáčil. Gallis byl totiž velice skeptický vůči konci světa, věří, že nikdy nenastane, a já vlastně také. O takových legendách se bavíme už od té doby, co jsme vystoupili z portálu. Není tu co dělat, protože je tu jen poušť, poušť a poušť. Jedeme dostavníkem, který jsme si koupili u jednoho divného kupce, projíždíme pouští už asi tři měsíce. Naučil jsem se něco málo dalšího k mé léčivé magii. Umím například vyléčit někoho jiného kromě sebe.

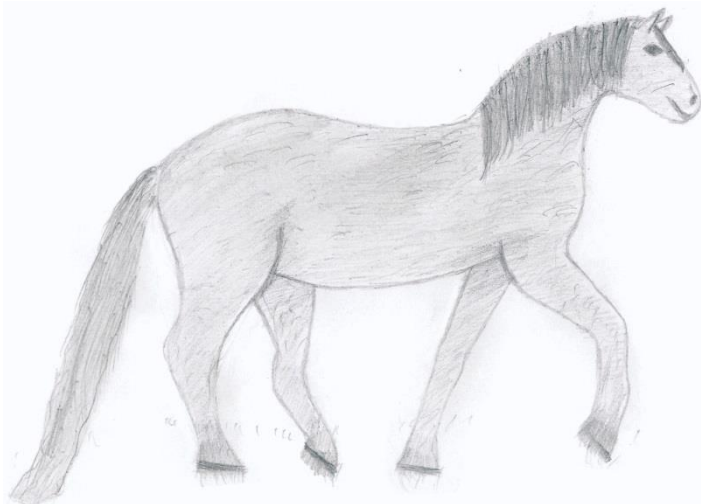
Naše jediná další zábava je počítat kaktusy a stromy. Myslel jsem si, že je tu mnoho kaktusů, ale Gallis tvrdil, že je tu mnohem více uschlých stromů, a tak jsme se vsadili. Tady to bohužel chodí jinak, je tady mnoho kaktusů, ale ještě více stromů. Zvířata jsme tu neviděli skoro žádná, obyvatele této pustiny nenajdete. Nebe tu není světle modré, ale světle fialové, pohybují se tu tři slunce, každé jinou rychlostí, mraky žádné. Zatím se nám stalo jen dvakrát, že bychom uviděli krásnou noční oblohu s miliardami hvězd. V tyto výjimečné chvíle mi Gallis vyprávěl o souhvězdích, která se pohybovala na obloze. V jednu takovou noc nás vyrušilo žluté světlo odněkud v dálce před námi. Vyrázili jsme tam. Po jednom dnu cesty jsme konečně dorazili. Byl to obrovský kamenný hrad. Radil jsem Gallisovi, aby tam nechodil, ale on tvrdil, že to tu zná a má tu přátele. Já jsem se hned cítil klidnější a vstoupili jsme přes krásný kamenný most až do hradu...

Jan Pácl, O2.A

Milovaná zvířata

Je září a zrovna začal školní rok. Je asi pochopitelné, že se mi po prázdninách do školy moc nechtělo, ale zároveň jsem se už těšila na své přátele. Všechno smutné a veselé začalo už o prázdninách. Celé prázdniny jsem totiž strávila ježděním na koních. Ještě než se rodiče rozvedli, dostala jsem od nich nádherného černohnědého arabského plnokrevníka Santiaga. A tak jsem celé prázdniny projezdila na koních. Milovala jsem všechna zvířata, ale moji neoblíbenější byli koně.

Ale nastala škola a já jsem hned druhý týden ve středu dostala za tři z matematiky. Matika totiž není u nás v rodině zrovna oblíbený předmět. Minulý rok jsem dostala z matiky trojku na vysvědčení a máma začala pořádně zuřit. Pokud to tentokrát nebude lepší, nebudu moct jezdit na koních. Čas plynul velmi rychle a přišlo pololetí a hlavně POLOLETNÍ VYSVĚDČENÍ, ale naštěstí jsem si matiku opravila na dvojku, a proto jsem se těšila, jak celý den prázdnin prožiju se Santiagem. Jenomže dva dny předtím (mimochodem na moje narozeniny) se stala tak příšerná věc, že se mi chtělo umřít. Santiago dostal koliku a už se ho nepodařilo zachránit.

Přesto
jsem i nadále
chtěla jezdit
na koních,
mohla jsem
totiž jezdit
klidně
i na klubových
koních.
Ale nešlo to,
při každém
pohledu
na jakéhokoli

koně jsem si vzpomněla na Santiaga a začala brečet. Ale stejně, co jsem měla dělat? Když jsem viděla koně, začala jsem brečet. Když jsem nic nedělala, začala jsem vzpomínat a zase brečet. Proto jsem se snažila najít jinou aktivitu. Zkusila jsem plavání, to mě nebavilo, potom malování, to mi nešlo. Zkrátka už jsem si zvykla, že už budu navždy smutná.

Ale potom, se zjevil alespoň záblesk radosti. Můj strejda přijel z Kypru (mimochodem, to je místo, kde momentálně žije) a dovezl mi estrelského pasteveckého pejska, který je sice strážný a pastevecký pes, ale v těchto chvílích mi byl tím nejlepším přítelem. Ale mělo to jeden malý, vlastně docela velký háček. Máma totiž psy nesnáší od té doby, kdy byla ještě dítě. Tehdy na ni jeden městský, asi divoký pes zaútočil a prokousl jí kůži na ruce, ještě teď tam má jizvu. Ale vzhledem k tomu, že viděla, jak mi je, tak svolila a já jsem byla moc šťastná.

Od té doby jsem byla ve škole, nebo s pejskem, anebo jsem se učila. Prostě jsem dělala co nejvíce věcí, abych nemusela myslet na minulost. Navíc jsem se svým pejskem trávila tolik času a vycvičila jsem ho tak, že už se ho ani máma nebála, a proto jsme chodili ven všichni tři společně. Bylo mi o moc líp.

A i když se mi občas zastesklo, nebylo to tak hrozné jako před tím, už jsem nebrečela. A s dobrou náladou se zlepšil i prospěch ve škole. A taky jsem pochopila, že to byl vlastně můj pejsek, kdo mi nejvíce pomohl, a proto jsem se rozhodla, že chci pomáhat i já zvířatům. Začala jsem se více věnovat biologii a doufala, že se později stanu veterinářkou.

Valerie Cekulová, O1.B

©Vendula Korsová

Redakce

Adéla Cekulová

Valerie Cekulová

Aneta Daněčková

Martin Dobeš

Vendula Korsová

Adéla Navarová

Jan Pácl

Michal Pokorský

Daniel Rozehnal